

F. t. l. vedr. boligsikring.

Indexreguleringen omfatter også pensionister og andre med lave indkomster, der får boligsikring efter de særlige regler, der er omtalt under II.

Reguleringen søges etableret ved, at udgangspunktet (de 30.000 kr.) pristalsreguleres, således at den indkomst, der til enhver tid svarer til 30.000 1973 kr., giver adgang til en maximumsboligsikring på 15 pct. af lejen, og således at nedtrapningen begynder fra dette punkt. Reglen om, at boligsikring først ydes, når lejen overstiger 20 pct. af indkomsten, ændres ikke.

Man vil således altid skulle betale 20 pct. af sin aktuelle indkomst i husleje selv.

Samtidig indexreguleres den højeste leje, hvortil boligsikring kan ydes.

De særlige regler i indtægtsgruppen 0-30.000 kr. flyttes opefter i takt med indexreguleringen.

I nedenstående oversigt er vist, hvordan reglerne virker.

1973-indkomster.

Indkomst	Grænsebeløb	Max.pct.
15.000 kr.	1.500 kr.	60 pct.
20.000 kr.	3.000 kr.	45 pct.
25.000 kr.	4.500 kr.	30 pct.
30.000 kr.	6.000 kr.	15 pct.
35.000 kr.	7.000 kr.	15 pct. ÷ 500 kr.
40.000 kr.	8.000 kr.	15 pct. ÷ 1.000 kr.

Efter indexregulering til 1973 + 5.000 kr.

0-20.000 kr.	2.500 kr.	60 pct.
25.000 kr.	4.000 kr.	45 pct.
30.000 kr.	5.500 kr.	30 pct.
35.000 kr.	7.000 kr.	15 pct.
40.000 kr.	8.000 kr.	15 pct. ÷ 500 kr.

Indkomstgrundlaget.

3. Indkomstgrundlaget for boligsikringens beregning har altid været husstandens samlede skattepligtige indkomst med visse standardfradrag. Det har ofte været overvejet, hvorvidt man med fordel kunne vælge et andet indkomstgrundlag. Man har således søgt at tilrettelægge ordninger ud fra enten bruttoindkomsten eller den disponible indkomst, som lejeren har tilbage, når han har betalt skat. Det er ikke under overvejelserne sandsynliggjort, at der til brug for boligsikringsreglerne vil kunne tilvejebringes et andet indkomstgrundlag, der bedre end den skattepligtige indkomst giver udtryk for husstandens indbyrdes evne til selv at betale for at bo, hertil kommer at en særlig indkomstopgørelse til brug ved boligsikringsberegningen ville være en betydelig belastning for kommunerne. Herudover gør

det udredningsarbejde, der for tiden foregår for at belyse forholdet mellem skatter og sociale ydelser, det naturligt, at man bibeholder nugældende ordningsprincipper, indtil dette arbejde er afsluttet.

Spørgsmålet om hvilken årsindkomst der skal lægges til grund ved boligsikringsberegningen har også været genstand for hyppige overvejelser. På dette punkt har der været foretaget hyppige ændringer. I boligsikringsordningens begyndelse anvendtes forrige års skattepligtige indkomst. I 1970 gik man over til at anvende den forventede fremtidige indkomst, således som den var forskudsregistreret, men for at undgå de mange krav på tilbagebetaling af for meget udbetalt boligsikring, som denne ordning medførte, anvendtes fra 1972 den seneste endeligt opgjorte indkomst med et tillæg for indkomstudviklingen. Dette tillæg blev i 1972 fastsat til 18 pct., således at der i perioden 1. oktober 1972—30. september 1973 ydes boligsikring på grundlag af husstandens endeligt opgjorte 1971-indkomst + 18 pct., medmindre husstandens nuværende indkomstforhold afviger væsentligt herfra. Når boligsikringsperioden er udløbet, stilles der kun krav om tilbagebetaling af for meget udbetalte beløb, hvis der er tale om væsentlige afvigelser.

Denne ordning søges ikke ændret ved dette lovforslag. Overgangen fra det ene boligsikringsår til det næste vil blive midlnet, dels som følge af den blidere nedtrapning af ydelserne ved indtægtsfremgang dels som følge af den foreslåede justering på grund af prisudviklingen.

Forløbet bliver herefter således:

Januar-pristallet bestemmer boligsikringstabelens udgangspunkt for boligsikringsperioden 1. okt.—30. sept.

For den enkelte boligsikringsmodtager er slutopgørelsen med det procenttillæg, der fastsættes efter et skøn over indkomstudviklingen, dernæst afgørende for, hvilken boligsikring der skal ydes til ham i den samme periode.

Administrative virkninger.

4. Forslaget vil på en række punkter medføre administrative lettelser for kommunerne, der administrerer boligsikringsordningen og for de lejere, der søger boligsikring. Lettelserne ligger især i, at trådene for pensionister og børn falder bort og at boligsikringsberegningerne simplificeres væsentligt. Den blidere virkning af indkomstfremgang vil også medføre, at en del boligsikringsmodtagere forbliver længere under ordningen end efter gældende regler.

Økonomiske virkninger.

5. Om forslagens økonomiske virkninger bemærkes,